

opusdei.org

Opus Dei: hemmelighetskremmen som ikke finnes

Hvorfor finnes det ingen
fortegnelse eller offisiell liste
over Opus Deis medlemmer?

19.02.2008

Iblant får vi spørsmål om hvorfor
Opus Dei ikke offentliggjør en
fullstendig fortegnelse over sine
medlemmer. Som svar på spørsmålet
må man først og fremst påpeke at
prelaturet selvfølgelig stiller til
disposisjon all informasjon om seg

selv og sin virksomhet som har allmenn interesse. Foruten den offisielle hjemmesiden www.opusdei.no finnes tidsskriftet Romana, som kommer ut to ganger i året. I det offentliggjør prelaturet – som også bispedømmene gjør i sine meddelelsesblad – en fortegnelse over lederes navn samt mange andre opplysninger av allmenn interesse. Dessuten finnes det i hvert land der prelaturet arbeider et informasjonskontor, som forsyner journalister og andre interesserte med oppdatert informasjon om prelaturet.

Som i bispedømmer og menigheter offentliggjøres det ikke noen fortegnelse over medlemmene. Medlemskap i prelaturet tilhører den private og den åndelige sfæren, på samme måte som om et medlem deltar i messen hver dag eller ikke. Det tilhører religionsfrihetens elementære rett at en borger kan

velge hvordan og når han vil vise sin innerste overbevisning, uten at noen annen gjør krav på retten til å spre den på hans vegne.

Fravær av et medlemsregister har gjort at en viss mistanke har oppstått om Opus Dei. I virkeligheten har det aldri eksistert noe hemmelighetskremmeri i Opus Dei, og det kan aldri oppstå, siden det er uttrykkelig forbudt i de statutter som regulerer prelaturets virksomhet.

Grunnleggeren selv avviste alltid tanken på at det kunne finnes noe som helst spor av hemmelighetskremmeri i Verket. I et intervju som inngår i boken "Conversations with Mons. Escrivá" sier den hellige Josemaría følgende: "Verkets medlemmer avskyr hemmelighetskremmeri, siden de er vanlige troende, de er lik alle andre. Når de blir medlemmer i Opus Dei forandrer de ikke sin stilling i livet.

De ville avsky å bære et skilt på ryggen der det sto: ”Måtte alle vite at jeg vil tjene Gud”. Det ville stå i motsetning til deres lekmannskall og deres samhörighet med verden. Men alle som kjenner dem og omgås med dem vet at de tilhører Verket, for selv om de ikke utbasunerer det, så gjør de heller ingenting for å skjule det.”

Prelaturets medlemmer flagger således ikke deres medlemskap, men samtidig skjuler de det ikke på noen måte. Enda en ting kan bemerkes: medlemmene i Opus Dei anstrenger seg for å være brennende kristne, stadig ansporet av en apostolisk lengsel som driver dem til å vitne om sin tro i det miljø de befinner seg i. Det ville være absurd for den som vil være apostel å holde sitt kall skjult, hvis han eller hun vil spre troens lys til sine omgivelser.

Ifølge norsk lov finnes det ingen plikt til å offentliggjøre en slik fortegnelse.

Tvert imot. Tanken på et personregister står i motsetning til prelaturets natur. Opus Dei tilbyr undervisning til alle som ønsker å delta. Opus Dei er et personalprelatur, det vil si en del av Kirkens hierarkiske struktur, på samme måte som et bispedømme. Derfor handler prelaturet på samme måte som et bispedømme gjør. Den som benytter seg av den sjelesorg som Opus Dei tilbyr forblir en vanlig kristen, uten noen spesielle kjennetegn.

.....